

חשובים אלה. סנסור לא הסכים, ולדעתי יש צורך שהנהלה תחליט
על כך (אמרתי זאת לסנסור). כל ענין צדדי צריך ברגע זה
להידחות לשם הענין העיקרי - ליכוד הכוחות והפעלתם.

25.6.36

משה המציא קוד חדש מחוכם. המצאתי הטלגרמה המזעזעת
שלו לחיים. חיים טוען שלא הוא אלא נורי הציע את ההצעה (?)
והוא בשיחתו עם א.ג. עמד כבר על אי-אפשרות של הפסקת
העליה, ואין לחשוש. אם ישאל על כך מא.ג. יציד לו זאת.

- בעשר וחצי ישיבה: הנרי, בפי, ארטור, חיים,
פליכס, ווייז ואנכי.

חיים מסר על שיחתו עם בלום: לפני 14 ביולי יגמר
החווה עם הסורים. יקומו שתי מדינות עצמאיות: סוריה והלבנון.
הסורים עושים קשיים - דורשים לעצמם צור וצידון, אבל בלום
וחבריו מתנגדים. מעיינים בהצעה למסור לו טריפולי, כמוצא
ליס, אבל עדיין יש להם חששות, כי כאן צנורות הנפט. לאחר
שחיים הביע לו חששותיו - אמר ב. שהוא מסכים ורואה את הסכנה,
אבל הממשלה הקודמת כבר התחייבה על כך, ואנגליה סללה את
הדרך בעירק, וקשה להם לעמוד נגד זה. אולם הוא הבטיח להוסיף
סעיף על יחסי שכנות טובה עם א"י. הוא גם יאמר לסורים
שעליהם להשפיע על האריי"ם שיחדלו מהפרעות. אחר כך דיבר חיים
עם ווייזו.

חיים נפגש עם ריאד צולח, שאינו חבר המשלחת - אבל כף הבוחשין שלה. הוא נוטה להסכים לא"י יהודית תמורת פדרציה ערבית, אבל מוכן לפעול לשם כך רק לאחר שסוריה תשיג את עצמאותה...

על פי בקשת בלום שוחח חיים עם וויינו ע"ד סכנת הרחבת גבול סוריה לעבר צור וצידון. ווינו אינו בהול כל כך בכלל אחרי שחרור סוריה, אולם יש התחייבות ממשלת סוריה. אם הסורים יתעקשו על צור וצידון יתכן שהחווה ידחה עד אחרי פיזור הפרלמנט.

במסיבת יהודים עשירים מצא חיים אחד רב מתוצאות שלטונו של בלום. הם מתנחמים שבלום יפול בקרוב. אם החווה לא יכרת לפני 14 ליולי ידחה הדבר עד הסתיו, ואז - הם מתנחמים - יפול בלום וחקום ממשלה חדשה - ואז יתבטל כל הדבר.

אחד מהמסובים ה. ברנשטיין נפגש עם א. עדן ונראה לו שהוא ממתנגדינו.

פליכס לקח על עצמו לראות את עדן לאחר שיעמוד על סיבו (בעזרת יוסטס פורטי). הוא יפגש גם עם הור ובולדווין. אחמול נפגש עם סגן הציר האמריקני שהכניסו לחוך מצב העניינים בלונדון. הוא יופיע לא כציוני, וימסור להם על הריאקציה האפשרית באמריקה במקרה שאנגליה תסטה מהתחייבויותיה. העתונות האמריקנית מסרה את נאומו של ל.ג. בוויכוח בעמוד הראשון ובאותיות של קידוש לבנה, ואנגליה תערער עמדתה אם לאחר כל זאת יתברר שאינה מקיימת הבטחותיה.

ווייז יפגש עם גור בראש הציונים באמריקא. אמרנו
שעליו לדבר בידידות כלידיד.

לרגל מכתבו של ספיסר להנרי מתעוררה שוב "השאלה
הארורה".

בפי מסרה ששלושת ראשי "השרותים" והמשרד ההודי
דורשים "שלום בארץ" בכל מחיר.

הנרי לקח על עצמו להביא את וולינגדון לא.ג. -
כי לחוות דעתו על חגובת הודו במקרה של כניעה בא"י - יהיה
משקל רב.

לבסוף עוררתי שאלת הוה"מ וסמכותה. הוצעו שמות
אחדים - ובפי לקחה על עצמה לבדוק את המצב.

- אחרי ישיבה זו היתה לי שיחה ארוכה עם פליכס על
המצב ועל עמדת ווקופ. הוא נוסע לאוכספורד לשבוע ימים.
שם יפגש עם פורסי וילמד ממנו על טיב חברי הועד הגדול,
ואז יראה את האנשים שלקח על עצמו.

לבו שלם בהחלט עם קו הפעולה שלנו, וברוח כיוונו
יפעל.

- שיחה עם ווייז על הנימוקים היסודיים נגד הפסקת
העליה.

בנסוויטש בא אצלי וסיפר על הנאומים אחמול בפֿלֿדין.
ארציבלד סינקלר ששמע אחמול את נאומו של ז'בו. בדבר גיוס

היהודים - הביע דעתו נגד: מוטב ליהודים שהדבר יעשה ע"י אנגלים, אחרת לא יסלחו הערבים במשך דורות ליהודים את דמי ההרוגים. - וא. סינקלר איננו שונא שלנו - -

- על פי דרישת משה הזמנתי את לזרוס הכתבן של דואר היום. הוא מכחיש שכתב דברים לא נכונים או עורר תקוות שוא. הוא כתב על הוויכוח ועודד את הקוראים.

אמרתי לו שלא קראתי את המאמר אבל בארץ עורר מאמרו דאגה. ואמרתי לו איך דיברתי בוורשו על הוויכוח: הוויכוח בכללו היה לטובתנו, ורוב המתווכחים היו ידידינו, אולם יש להזהר מהשליות שהסכנות החמורות האורבות לנו - כבר עברו.

דיברתי עם חיים על הצעת האגודה וקבוצת ב' והמזרחי (או יותר נכון הרב ברלין) על משלחת ללונדון. דעתו כדעתי שאין בדבר כל צורך, ואינו עלול אלא להפריע לעבודה ולהכביד עליה.

טולקובסקי שוחח אתי ארוכות על עניני התפוזים בארצות שונות. סיפרתי לו על הצעת תאג'י. הוא סבור שקשה יהיה לאחד את הפרדס ורוקח. לעצם הרעיון הוא מסכים.

- אח"כ סיפר לי נחום גולדמן בשם טולקובסקי (לי לא אמר זאת) שכאילו הממשלה נתנה כבר פקודה למחלקה החקלאית לקבוע נורמה לבדיקת ההיזקות החקלאיים, וכי הנורמה שנוסחה היא נוחה בשבילנו.

- 51 -

- גולדמן גם מסר לי על פגישותיו עם ריאד ואחרים -

מבלי כל חידוש.

- הטלגרמות של פלקור מעידות על מפנה בדכוי המהומות.

היתמיד?